

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 3631/2019
16.10.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Бранка Станића, др Драгише Б. Слијепчевића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., село ..., чији је пуномоћник Срђан Алексић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарство одбране, Београд, коју заступа Војно правобранилаштво, Одељење у Нишу, ради утврђења дискриминације, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2582/19 од 17.06.2019. године, у седници одржаној 16.10.2019. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2582/19 од 17.06.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против решења Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2582/19 од 17.06.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом на основу признања Вишег суда у Краљеву П1 38/19 од 25.04.2019. године, ставом првим изреке, утврђено је да је закључком Владе Републике Србије број 401-161/08 од 17.11.2008. године којим су дозвољена средства ради исплате новчане помоћи ратним војним резервистима са пребивалиштем на територији седам неразвијених општина Куршумлија, Блаце, Бојник, Лебане, Житорађа, Дољевац и Прокупље повређено начело једнаких права и обавеза, чиме је извршена дискриминација на основу места пребивалишта тужиоца као ратног војног резерviste са пребивалиштем на територији Општине ... која није наведена у закључку Владе од 17.01.2008. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 7.200,00 динара са законском затезном каматом која се има рачунати почев од дана извршности пресуде до исплате.

Решењем Апелационог суда у Крагујевцу Гж 2582/19 од 17.06.2019. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде.

Против другостепеног решења тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права позивајући се на члан 404. ЗПП.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. Закона о парничном поступку – ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11) измењеног чланом 14. став 2. Закона о изменама и допунама Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" 55/2014, ступио на снагу 31.05.2014. године), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној (члан 404. став 1. ЗПП) јер се изузетна ревизија може изјавити само због погрешне примене материјалног права, а не и због примене процесних правила. Одлука о парничним трошковима представља примену процесних правила.

Ревизија није дозвољена ни као редовна у смислу члана 13. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама ЗПП, којом је новелиран члан 403. став 2. ЗПП будући да је изјављена само против решења о трошковима.

Одредбом члана 28. ЗПП прописано је да кад је за утврђивање стварне надлежности, састава суда, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима предвиђеним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева (став 1). Камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају се у обзир ако не чине главни захтев (став 2).

Имајући у виду да је у овом случају ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља главни захтев, ревизија је недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа
судија
Звездана Лутовац,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић